



## Պարույր Սևակ

### Անվերնագիր 8

Ա՛խ, ես գիտե՛մ, չէի՛ր սիրում,  
չիմա գիտեմ ես անկասկած...  
Վազվրզում ենք մենք սեզերում,  
Խոտերի մեջ խոնավ ու թաց:  
Հետո նստում ուրախ ու գոհ,  
Երեքնուկի թուփ ենք քաղում  
Եվ այդ ծանոթ երեքնուկով  
«Սիրեմ-սիրեմ» անվերջ խաղում:  
Անուններում երեք հոգու  
Եվ դո՛ւ կաս միշտ, և ե՛ս միշտ կամ:  
Քո անունն եմ ես միշտ պոկում,  
Իսկ դու իմը՝ ո՛չ մի անգամ:  
Որքա՛ն անգամ եմ ես վանել  
Տխուր մտքերն ինձնից հեռու  
Եվ վախեցել եմ միտք անել,  
Որ դու... որ դու ինձ չես սիրում:  
Չէ՛, ինձ չէի՛ր, չէի՛ր սիրում...  
Թե չէ - ի՞նչ է, բա՛րդ էր այդքան  
Գտնել երեք անուններում  
Իմ անունը գեթ մի անգամ:

V.1946թ. 18.VII.1953թ.

Երևան Նավչալու